

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2001

Utgiven i Helsingfors den 3 oktober 2001

Nr 825—833

INNEHÅLL

Nr		Sidan
825	Statsrådets förordning om skyddsutrustning och mätinstrument som används på fartyg	2509
826	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om finansiering av hållbart skogsbruk . . .	2512
827	Finansministeriets förordning om MARK-jubileumsmynt	2513
828	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om enhetspriser och normskördar som används vid beräkning av skördeskador 2001	2515
829	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om dyrortsklassificering av orterna för utbetalning av försörjningspension och tilläggsränta enligt lagen om skada, ådragen i militärtjänst	2519
830	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om avgifter som skall uppbäras för köttbesiktning och för tillsynen över vissa anläggningar inom köttbranschen	2520
831	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om avgifter som skall uppbäras för tillsynen över vissa fiskerivaror och fiskanläggningar	2522
832	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om avgifter för gränsveterinärernas prestationer .	2524
833	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om kvalitetskraven på malkorn i stödet för malkorn som betalas som nationellt stöd för växtodling under regleringsåret 2001/2002	2528

Nr 825

Statsrådets förordning

om skyddsutrustning och mätinstrument som används på fartyg

Given i Helsingfors den 27 september 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 47 § lagen den 28 juni 1958 om skydd i arbete (299/1958), sådant detta lagrum lyder i lag 144/1993:

1 kap.

Skyddsutrustning

1 §

Personlig skyddsutrustning

Om det på ett fartyg utförs sådant arbete som förutsätter användning av personlig skyddsutrustning, skall på fartyget finnas sådan personlig skyddsutrustning som motsvarar de behov som förekommer eller sannolikt kan uppstå. Vid val och användning

av personlig skyddsutrustning skall bestämmelserna i statsrådets beslut om val och användning av personlig skyddsutrustning i arbetet 1407/1993 iakttas.

2 §

Fallskydd

Vid arbete på sådana platser och under sådana omständigheter där det finns risk för att arbetstagaren faller ned, skall var och en som deltar i arbetet vara försedd med en säkerhetssele av typen helsele. På fartyget

skall dessutom enligt behov finnas tillgång till ett eller flera ändamålsenliga skyddsnet.

2 kap.

Mätinstrument

3 §

Allmänt

Om på fartyget transporteras eller måste hanteras farliga ämnen eller syreförbrukande ämnen, skall ombord på fartyget finnas ändamålsenliga mätinstrument med vilka explosionsrisk, förgiftningsrisk och syrehalt vid behov kan konstateras.

Med farliga ämnen avses i denna förordning sådana ämnen som på grund av sin explosions- eller brandfarlighet, giftighet eller annan egenskap kan skada dem som arbetar på fartyget.

Med transport av farliga ämnen avses transport av bulklast och last i förpackningar och med hantering av farliga avses lastning eller lossning av last, rengöring av utrymmen från lastavfall, hantering av trasiga förpackningar samt annan hantering av farliga ämnen eller arbete inom verkningsområdet för sådana i anslutning till skeppsarbete.

4 §

Explosionsrisk

Om brännbara vätskor med en flampunkt på högst 61° C transporteras i fartyget skall fartyget vara försett med minst två sådana bärbara mätinstrument för kontroll av explosions- och brandrisken som mäter den sammanlagda halten av alla brännbara gaser i luften.

Om besättningen utför service- och reparationsarbeten i sådana utrymmen på fartyget, det kan misstänkas förekomma brandfarlig gas eller i vilka det finns sådana ämnen som i arbetsutrymmet kan avge brandfarlig gas eller ånga, skall på fartyget där finnas tillgång till minst ett sådant mätinstrument som avses i 1 mom.

5 §

Förgiftningsrisk

På fartyg som transporterar eller på vilka hanteras i 3 § avsedda farliga ämnen skall finnas mätinstrument för konstaterande av halterna av åtminstone kolmonoxid, kväveoxider, koldioxid och svavelväte samt den allmänna förekomsten av kolväten.

Utöver de gaser som avses i 1 mom. skall på fartyget kunna konstateras halterna av sådana ämnen som fenol, bensen, styren, toluen, koltetraklorid, trikloretylen och formaldehyd, om dessa produkter eller produkter med lika farliga egenskaper regelbundet transporteras eller hanteras ombord på fartyget.

Vid underhåll av mätinstrumenten skall särskilt beaktas under hur lång tid de kemiska detektorerna fungerar på ett tillförlitligt sätt.

6 §

Syrehalten

Om skyddsgas används på fartyget och detta har sådana utrymmen som skall hållas tillslutna, såsom lastrum, tankar och kofferdammur, och i vilka kan uppstå syrebrist (luftens syrehalt underskrider 21 %), skall fartyget vara utrustat med minst ett mätinstrument med hjälp av vilket syrehalten på ett tillräckligt exakt sätt kan konstateras från utrymmets utsida.

7 §

Bruksanvisningar för och underhåll av mätinstrumenten

För mätinstrumenten skall det finnas tillgång till bruks- och underhållsanvisningar som utfärdats av tillverkaren samt sådan tillräcklig kompletterande utrustning som säkerställer instrumentens funktion.

3 kap.

9 §

Särskilda bestämmelser*Ikraftträdande*

8 §

Övriga bestämmelser

Utöver denna förordning skall i fråga om skyddsutrustning och mätinstrument iakttas de bestämmelser som utfärdats om brandsäkerhet samt om kemikalie- och gastankfartyg.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Genom denna förordning upphävs social- och hälsovårdsministeriets beslut av den 20 mars 1985 om mätinstrument och personlig skyddsutrustning på fartyg (272/1985).

Helsingfors den 27 september 2001

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Direktör Leo Suomaa

Nr 826

Statsrådets förordning
om ändring av förordningen om finansiering av hållbart skogsbruk

Given i Helsingfors den 27 september 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, *ändras* i förordningen den 30 december 1996 om finansiering av hållbart skogsbruk (1311/1996) 8 §, 9 § 3 mom. och 13 § 3 mom. som följer:

8 §

Minsta lån

Det minsta lån som beviljas är 1 346 euro.

9 §

Återbetalning av lån

Är den sista annuiteten på ett lån mindre än 67 euro, uppbärs betalningen tillsammans med föregående annuitet.

Helsingfors den 27 september 2001

13 §

Dröjsmålsränta

I stället för dröjsmålsränta kan en dröjsmålsavgift på 5 euro uppbäras, om dröjsmålsräntan understiger detta belopp.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Regeringssekreterare Merja Haaranen

Nr 827

Finansministeriets förordning

om MARK-jubileumsmynt

Given i Helsingfors den 26 september 2001

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs med stöd av 7 § 2 mom. myntlagen av den 16 april 1993 (358/1993):

1 §

Med anledning av att användningen av metallmynt i mark upphör i Finland präglas ett jubileumsmynt i guld och ett i kopparnickel, vardera med valören 1 mark.

2 §

Guldjubileumsmyntet med valören 1 mark är av guldlegering, av vars vikt 750 promille är guld, 125 promille silver och 125 promille koppar. Halterna får variera högst ± 10 promilleenheter.

Jubileumsmyntet i kopparnickel är av en legering, av vars vikt 25 procent är nickel och 75 procent koppar. Halterna får variera högst en procentenhet.

3 §

Jubileumsmyntens diameter och vikt är följande:

	Diameter	Vikt
Guldmyntet	$22,0 \pm 0,1$ mm	$8,64 \pm 0,15$ g
Kopparnickelmyntet	$24,0 \pm 0,1$ mm	$6,10 \pm 0,25$ g

Högst fem procent av mynten får till diametern avvika mer än $\pm 0,1$ millimeter.

4 §

Jubileumsmynten är cirkelformiga. Bilderna och inskrifterna på de plana ytorna är placerade så att vardera sidan av mynten är på rätt led då mynten vänds som ett bokblad.

På guldmyntet finns myntutformarens och direktörens för Ab Myntverket i Finland släktnamnsinitialer P och M samt på kopparnickelmyntet på motsvarande sätt N och M.

5 §

Jubileumsmyntens präglar framgår av följande beskrivning och bilderna nedan.

På myntets teckensida finns upptill ett plastiskt rektangelformat fält. I dess övre kant finns texten SUOMI ingraverad och i mitten finns lejonet i Finlands vapen ingraverat. Till höger finns årtalet 2001 i relief och nedtill texten FINLAND vågrätt i relief. På myntets valörsida finns på motsvarande plats ett plastiskt rektangelformat fält, i vilket en stiliserad bild av ett träds stam och rötter finns ingraverad. Under fältet finns valörtecknet 1 MARKKA vågrätt i relief och under detta texten MARK.

På kopparnickelmyntets teckensida finns till vänster lejonet i Finlands vapen i relief och till höger texten SUOMI FINLAND i bågform. På valörsidan finns i vänstra kanten årtalet 2001 vågrätt i relief, till höger en reli-

efbild av en granstam med kvistar och kottar, i mitten valörtecknet 1 i relief och nedtill orden MARKKA MARK i bågform.

6 §

En del av jubileumsmynten kan vara speci-

Helsingfors den 26 september 2001

alpräglade, varvid botten är spegelblank och figurens yta matt.

7 §

De närmare detaljerna i jubileumsmyntens präglar framgår av de originalpräglar och originalarbetsredskap som förvaras hos Ab Myntverket i Finland.

8 §

Denna förordning träder i kraft den 4 oktober 2001.

Finansminister *Sauli Niinistö*

Regeringsråd *Raine Vairimaa*

Nr 828

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om enhetspriser och normskördar som används vid beräkning av skördeskador 2001**

Given i Helsingfors den 26 september 2001

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 4 § 2 mom. lagen den 4 juli 1975 om ersättande av skördeskador (530/1975) som det lyder i lagen 1285/1997:

1 §

Enhetspriser och normskördar

Vid utbetalning av ersättningar för skördeskador för år 2001 används enhetspriser i enlighet med bilaga 1 och normskördar i enlighet med bilaga 2.

Beträffande fröproduktion för vallväxter gäller enhetspriserna inom parentes produktion för vilken odlaren har ingått kontrakt med en registrerad fröhandel och som registrerats

Helsingfors den 26 september 2001

av frökontrollavdelningen vid kontrollcentralen för växtproduktion.

2 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 3 oktober 2001.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Lagstiftningsråd Esko Laurila

ENHETSPRISER FÖR ERSÄTTANDE AV SKÖRDESKADOR ÅR 2001

Åkerväxter	Enhetspris, p/kg
Höstvete	80
Vårvete	80
Råg	80
Korn	70
Havre	70
Blandsäd	70
Ärt	169
Matpotatis	80
Industrimatpotatis	45
Stärkelsepotatis	37
Sockerbeta	29
Foderrotväxter	7
Torrhö	60
Ensilagevall	10
Odlad bete	10
Grönfoder	7
Värrybs	130
Värrabs	130
Klöverfrö	650 (2022)
Timotejfrö	300 (904)
Hundäxing	360 (818)
Ängsgröe	360 (732)
Ängssvingel	230 (763)
Rödsvingel	360 (722)
Rajgräs	300 (606)

Trädgårdsväxter	Enhetspris, industriproduktion, mk/kg	Enhetspris, färsproduktion, mk/kg
Rödbeta	0,46	1,47
Morot	0,55	2,82
Lök	1,62	2,95
Blomkål	2,43	3,67
Vitkål	0,91	1,21
Buskböna	-	14,61
Svart vinbär	5,91	9,29
Rött vinbär	4,79	9,29
Vit vinbär	5,85	9,29

Normskördar för skördeskador för år 2001

2517

Bilaga 2

Nr 828

ÅKERVÄXTER	Nyland	Egentl.-Finl	Satak. södra	Satak. norra	Birkal. södra	Birkal. norra	Tavastland	Kymmene	Södr.Savola	Norra Savol
Höstvete	3900	3700	3400	3200	2900	2700	3400	3300	2800	2000
Vårvete	3700	3400	3500	3500	3300	3300	3400	3800	2700	2800
Råg	2500	2300	2400	2400	2000	2000	2200	2100	2100	1800
Korn	3500	3400	3700	3500	3100	2900	3300	3100	3100	2800
Havre	3500	3500	3500	3300	3100	2900	3400	3300	3000	2900
Blandsäd	3000	3300	3300	3100	2800	2600	3000	2900	2900	3100
Torr ärt	2000	2200	2300	2000	1300	1300	1800	2100	1900	1900
Ärt	5800	5800	5800	5800	5800	5800	5800	5800	5800	5000
Matpotatis	20500	20500	23400	23400	23400	18700	23400	23400	18700	17700
Industrimatpotatis	29300	29300	33500	33500	33500	26700	33500	33500	26700	25300
Stärkelsepotatis	29300	29300	33500	33500	33500	26700	33500	33500	26700	25300
Sockerbeta	32700	34600	32700	30000	33500	28100	31800	30600	31900	25000
Foderrotväxter	29000	29000	29000	29000	29000	29000	29000	29000	29000	29000
Torrhö	3800	3900	4100	4000	3900	3800	4100	4200	3800	3800
Ensilagevall	20400	18600	19700	18200	19000	18900	21000	21400	20600	19000
Odlad bete	20400	18600	19700	18200	19000	18900	21000	21400	20600	19000
Grönfoder	22000	22000	22000	22000	22000	22000	22000	22000	22000	22000
Värrybs	1400	1400	1500	1400	1300	1300	1400	1400	1500	1400
Värrabs	2000	1700	1700	1400	1700	1500	1800	1900	1200	1200
Klöverfrö	200	200	300	300	200	200	200	200	200	300
Timotejfrö	400	500	400	300	500	350	400	500	400	500
Hundäxing	200	200	200	200	200	200	200	200	200	200
Ängsgröe	180	180	180	180	180	180	180	180	180	180
Ängssvingel	450	450	450	450	450	450	450	450	450	450
Rödsvingel	200	200	200	200	200	200	200	200	200	200
Rajgräs	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500
TRÄDGÅRDSVÄXTER (hela landet)			Industriproduktion		Färsk produktion					
Rödbeta			30000		35000					
Morot			35000		40000					
Lök			16000		20000					
Blomkål			15000		13000					
Vitkål			45000		45000					
Buskböna			6000		5000					
Vinbär			4000		4000					

Normskördar för skördeskador för år 2001

ÅKERVÄXTER	Nord-Kareliä	Mell.F. Södr	Mell.F. Norra	S-Österbott	Österbotten	Norra Österl	Norra Österl	Kajanaland	Lapland
Höstvete	2000	2300	2000	3200	2700	1800	1500	1400	1200
Vårvete	2300	2500	2500	4200	4300	3700	1800	2000	1400
Råg	2000	1700	1700	2200	2300	1600	1400	1200	1200
Korn	2900	2800	2800	3700	3600	3000	2900	2600	2200
Havre	2900	2800	2800	3400	3600	3000	2800	2700	1800
Blandsäd	3100	3000	3000	3200	3300	3000	2900	2600	2000
Torr ärt	1600	2000	1900	2600	2600	1100	1100	1100	1100
Ärt	5000	5000	5000	5000	5000	5000	5000	5000	5000
Matpotatis	17700	18700	17700	23700	23800	23500	22000	14400	11500
Industrimatpotatis	25300	26700	25300	26700	26700	25300	25300	14400	11500
Stärkelsepotatis	25300	26700	25300	26700	26700	25300	25300	14400	11500
Sockerbeta	20000	24000	19000	31300	33100	16000	16000	14000	14000
Foderrotväxter	29000	29000	29000	29000	29000	26500	24000	24000	24000
Torrhö	3900	3900	3500	3100	4100	3600	3500	3600	3100
Ensilagevall	20100	19000	18200	20200	19100	18400	17200	17000	15500
Odlad bete	20100	19000	18200	20200	19100	18400	17200	17000	15500
Grönfoder	22000	22000	22000	22000	22000	20000	18000	18000	18000
Värrybs	1200	1200	1200	1500	1600	1300	1200	500	500
Värrabs	1200	1200	1200	1200	1200	1100	1000	500	500
Klöverfrö	200	200	200	200	300	300	200	100	100
Timotejfrö	300	500	350	400	300	300	200	200	200
Hundäxing	200	200	200	200	200	200	160	160	160
Ängsgröe	180	180	180	180	180	180	130	130	130
Ängssvingel	450	450	450	450	450	450	350	350	350
Rödsvingel	200	200	200	200	200	200	150	150	150
Rajgräs	500	500	500	500	500	500	360	360	360
TRÄDGÅRDSVÄXTER (hela landet)									
Rödbeta									
Morot									
Lök									
Blomkål									
Vitkål									
Buskböna									
Vinbär									

Nr 829

Social- och hälsovårdsministeriets förordning
om dyrortsklassificering av orterna för utbetalning av försörjningspension och tilläggsränta
enligt lagen om skada, ådragen i militärtjänst

Given i Helsingfors den 26 september 2001

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 14 § 5 mom. och 18 § 1 mom. lagen den 28 maj 1948 om skada, ådragen i militärtjänst (404/1948), dessa lagrum sådana de lyder, 14 § 5 mom. i lag 972/1980 och 18 § 1 mom. i lag 536/2001:

1 §

För utbetalning av försörjningspension och tilläggsränta enligt lagen om skada, ådragen i militärtjänst, indelas kommunerna i två dyrortsklasser i enlighet med den allmänna dyrortsklassificeringen av kommunerna som fastställts i statsrådets beslut av den 25 november 1999 om fastställande av allmän dyrortsklassificering av kommunerna (1090/1999).

2 §

Till försörjningspensionstagare som bor i en kommun vilken hör till I dyrortsklassen skall försörjningspensionen betalas förhöjd med 10 procent.

3 §

Tilläggsräntans fulla belopp är, om sökandens invaliditetsgrad har fastställts till minst 30 procent, 6 398,62 eller 5 465,48 euro om året samt, om invaliditetsgraden har fastställts till lägre än 30 procent, på motsvarande sätt 4 265,74 eller 3 665,87 euro om året beroende på huruvida den skadades eller insjuknades varaktiga boningsort är belägen i en kommun som hör till dyrortsklass I eller II.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002 och gäller till den 31 december 2003.

Helsingfors den 26 september 2001

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Jurist *Karoliina Korte*

Nr 830

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om avgifter som skall uppbäras för köttbesiktning och för tillsynen över vissa anläggningar inom köttbranschen**

Given i Helsingfors den 27 september 2001

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 49 § 3 mom. och 50 § 3 mom. lagen den 20 december 1996 om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel (1195/1996):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning bestäms om de avgifter som skall tas ut till staten eller kommunerna för sådan köttbesiktning och för sådan tillsyn över vissa anläggningar inom köttbranschen som utförs av Livsmedelsverket, länsstyrelserna och kommunerna.

De avgifter som skall tas ut till staten är offentligrättsliga prestationer enligt 6 § lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

De fasta avgifter som avses i 2 och 3 § tas ut när avgifterna motsvarar de kostnader som föranleds av kontrollerna. I 5 och 6 § bestäms om höjning och sänkning av avgifterna så att de motsvarar kostnaderna för kontrollerna.

Som grund för de avgifter som avses i denna förordning beaktas vid beräkning av de kostnader som föranleds av kontrollerna motsvarande belopp som vid beräkning av självkostnadsvärdet av de prestationer som avses i lagen om grunderna för avgifter till staten.

2 §

Köttbesiktningsavgift

För köttbesiktning tas ut följande avgifter per djur:

1) nötkreatur	euro: 4,50
---------------------	---------------

2) hovdjur	4,40
3) svin	1,30
4) får och getter	0,50
5) fjäderfä, under 2 kg, samt höns som tagits ur produktion	0,01
6) fjäderfä, 2—5 kg	0,02
7) fjäderfä, över 5 kg	0,04
8) hägnade idisslare (renar inkluderade)	0,50
9) hägnade vildsvin	1,30
10) annat hägnat vilt och kaniner, under 2 kg	0,01
11) annat hägnat vilt och kaniner, 2—5 kg	0,02
12) hägnade stora fåglar, annat hägnat vilt och kaniner, över 5 kg .	1,30

I köttbesiktningsavgiften ingår sådan ante mortem-besiktning som utförs i slakterier eller på slaktplatser.

I köttbesiktningsavgiften ingår även de kostnader som föranleds av sådan tillsyn över slakterier och slaktplatser som avses i lagen om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel (1195/1996) samt av tillsynen över kyllager i anslutning till slakterier och slaktplatser.

3 §

Tillsynen över styckningsanläggningar

För tillsynen över styckningsanläggningar uppbärs tre euro för varje ton kött som kommer till styckningsanläggningen. Om

styckningsanläggningen finns i anslutning till ett slakteri eller en slaktplats, tas denna avgift ut utöver avgifterna enligt 2 §.

Om köttet styckas i en styckningsanläggning som finns i anslutning till det slakteri eller den slaktplats där djuret har slaktats och dess kött har besiktats, skall avgifterna enligt 1 mom. sänkas med 55 procent.

4 §

Tillsynen över kyllager

För tillsynen över särskilda kyllager för kött och för kyllager i anslutning till styckningsanläggningar tas ut en avgift som motsvarar de kostnader som föränleds av tillsynen.

I 2 § 3 mom. bestäms om avgifterna för tillsynen över kyllager i anslutning till slakterier och slaktplatser.

5 §

Höjning av avgifterna

Om avgifterna enligt 2 och 3 § inte täcker de kostnader som föränleds av kontrollerna och tillsynen, kan i stället för de avgifter som avses i 2 och 3 § tas ut en avgift som täcker kostnaderna.

6 §

Sänkning av avgifterna

De avgifter som avses i 2 och 3 § skall

Helsingfors den 27 september 2001

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

sänkas så att de motsvarar de kostnader som föränleds av kontrollerna och tillsynen, om de faktiska kontroll- och tillsynskostnaderna till följd av anläggningens effektivitet eller av något annat motsvarande skäl blir lägre än vad avgiften enligt 2 och 3 § annars skulle vara.

Avgifterna får sänkas med högst 55 procent.

7 §

Tillämpningsanvisningar

Jord- och skogsbruksministeriet kan vid behov meddela närmare anvisningar om tillämpningen av denna förordning.

8 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002. Genom förordningen upphävs jord- och skogsbruksministeriets beslut av den 17 november 1999 om avgifter som skall uppbäras för köttbesiktning och för tillsynen över vissa anläggningar inom köttbranschen (1056/1999) jämte ändringar.

Avgifter enligt denna förordning får också betalas med sedlar och metallmynt i mark fram till utgången av februari 2002. Priset i euro ändras då till mark genom att beloppet multipliceras med 5,94573 och slutsumman avrundas till närmaste penni.

Regeringsråd *Kristiina Pajala*

Nr 831

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om avgifter som skall uppbäras för tillsynen över vissa fiskerivaror och fiskanläggningar**

Given i Helsingfors den 27 september 2001

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 49 § 3 mom. och 50 § 3 mom. lagen den 20 december 1996 om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel (1195/1996):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning bestäms om de avgifter som skall tas ut till staten eller kommunen för sådan livsmedelshygienisk tillsyn över fiskerivaror och fiskanläggningar som utförs av Livsmedelsverket och kommunerna.

De avgifter som skall tas ut till Livsmedelsverket är offentlighetsrättsliga prestationer enligt 6 § lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Som grund för de avgifter som avses i denna förordning beaktas vid beräkning av de kostnader som föranleds av kontrollerna motsvarande belopp som vid beräkning av självkostnadsvärdet av de prestationer som avses i lagen om grunderna för avgifter till staten.

2 §

Avgift som uppbärs för organoleptisk kontroll av fisk

För den organoleptiska kontroll av fisk från Finland som avses i 2 kap. punkt 2 i bilaga 1 till jord- och skogsbruksministeriets för-

ordning om fiskhygien (16/VLA/2000) tas ut hos den anläggning som tar emot fiskerivarorna i kontrollavgift en euro per ton för de första 50 tonnen fiskerivaror och därefter 0,50 euro per ton för varje därpå följande ton.

När det gäller strömmings- (*Clupea harengus*), sardin- (*Sardina pilchardus*), makrill- (*Scomber scomprus*, *Scomber japonicus* och *Trachurus spp.*) och anjovisarter (*Engraulis spp.*) samt picareler av arten *Maena smaris* är den avgift som avses i 1 mom. högst 50 euro per mottaget parti, om de faktiska kostnaderna för kontrollen inte är högre.

Om den avgift som avses i denna paragraf inte räcker till för att täcka de kostnader som föranleds av kontrollen, kan kommunen eller Livsmedelsverket besluta att ett system med timdebitering som täcker kostnaderna skall tillämpas.

Den avgift som avses i 1 mom. skall när det gäller odlad fisk, strömming och även andra fiskarter sänkas med högst 55 procent, om fisken är sorterad enligt färskhetsgrad eller storlek eller om åtgärderna i samband med den första försäljningen har sammanlagits och kontrollkostnaderna av denna orsak blir lägre än den fasta avgiften.

3 §

Avgift som uppbärs för tillsyn över fiskanläggningar och för kontroll som utförs vid dem

För tillsyn över fiskanläggningar samt för sådan organoleptisk kontroll, kemisk kontroll eller parasitkontroll som utförs vid fiskanläggningarna tas ut en euro per ton för varje parti fiskerivaror som anländer till en anläggning eller ett fabriksfartyg.

Om den avgift som avses i 1 mom. inte räcker till för att täcka de kostnader som föranleds av tillsynen, kan kommunen eller Livsmedelsverket besluta att man i fråga om de anläggningar som står under deras tillsyn skall tillämpa ett system med timdebitering som täcker kostnaderna.

Den avgift som avses i 1 mom. skall sänkas så att den motsvarar de kostnader som föranleds av kontrollen, om kostnaderna understiger den fasta avgift som avses i 1 mom. på grund av att bearbetningen och beredningen utförs på ett ställe där även den första försäljningen och beredningen sker, eller om det på grund av anläggningens verksamhetsbetingelser eller egenkontroll behövs mindre kontrollpersonal än genomsnittligt vid anläggningen. Avgiften får dock sänkas med högst 55 procent.

4 §

Avgift för tillsyn över anläggningar som kyler, förpackar eller lagrar fiskerivaror

För tillsyn över anläggningar som endast kyler, fryser, förpackar eller lagrar fiskerivaror tas ut en avgift som täcker kostnaderna.

Helsingfors den 27 september 2001

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Om de avgifter som avses i 2 och 3 § redan täcker alla tillsynskostnader, tas inte den avgift ut som avses i 1 mom.

5 §

Avgift för tillsyn över fabriksfartyg

För tillsyn över finska fabriksfartyg som befinner sig utomlands tas ut en avgift som täcker de kostnader som föranleds av tillsynen.

6 §

Tillämpningsanvisningar

Jord- och skogsbruksministeriet kan vid behov meddela närmare anvisningar om tillämpningen av denna förordning.

7 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002. Genom förordningen upphävs jord- och skogsbruksministeriets beslut av den 2 juni 1999 om avgifter som skall uppbäras för tillsynen över vissa fiskerivaror och fiskanläggningar (715/1999) jämte ändringar.

Avgifter enligt denna avgiftsförordning får också betalas med sedlar och metallmynt i mark fram till utgången av februari 2002. Priset i euro ändras då till mark genom att beloppet multipliceras med 5,94573 och slutsumman avrundas till närmaste penni.

Regeringsråd *Kristiina Pajala*

Nr 832

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om avgifter för gränsveterinärernas prestationer**

Given i Helsingfors den 27 september 2001

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och 23 § lagen den 20 december 1996 om veterinär gränskontroll (1192/1996), sådan den förstnämnda lyder i lag 348/1994:

1 §

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer som utförs av en gränsveterinär är

1) kontroller som enligt lagen om veterinär gränskontroll (1192/1996) utförs på levande djur samt animaliska livsmedel och andra produkter som importeras från länder utanför Europeiska gemenskapen (*tredje land*),

2) djurskyddskontroller som enligt 30 och 31 § förordningen om transport av djur (491/1996) utförs vid gränsövergångsstället eller utreseplatsen,

3) kontroller som avses i artikel 2.2 i kommissionens förordning (EG) nr 615/98 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag när det gäller levande nötkreaturs välbefinnande vid transport (*exportbidragskontroll*) och

4) andra än i 1—3 punkten avsedda intyg som utfärdas av en gränsveterinär.

För kontrollerna och intygen uppbärs de fasta avgifter som framgår av avgiftstabellen. Avgift uppbärs också när en begärd kontroll inte har avbeställts.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Genom denna förordning upphävs jord- och skogsbruksministeriets beslut av den 12 maj 1999 om avgifter för kontroller som utförs av gränsveterinärer (595/1999).

För kontroller som beställts innan denna förordning träder i kraft uppbärs avgift enligt de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Vid betalning av avgifter enligt denna förordning kan till utgången av februari 2002 som betalningsmedel också användas sedlar och metallmynt i mark. I detta fall ändras priset i euro till pris i mark genom att det multipliceras med talet 5,94573 och slutsumman avrundas till närmaste penni.

Helsingfors den 27 september 2001

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*Regeringsråd *Kristiina Pajala*

Rådets direktiv 85/73/EEG (31985L0073); EGT nr L 32, 5.2.1985, s. 14, rådets direktiv 93/118/EEG (31993L0118); EGT nr L 340, 31.12.1993, s. 15, rådets direktiv 94/64/EG (31994L0064); EGT nr L 368, 31.12.1994, s. 8, rådets direktiv 95/24/EG (31995L0024); EGT nr L 243, 11.10.1995, s. 14, rådets direktiv 96/43/EG (31996L0043); EGT nr L 162, 1.7.1996, s. 30, rådets direktiv 97/78/EG (31997L0078); EGT nr L 24, 30.1.1998, s. 9

AVGIFTSTABELL

För kontroller som utförs av en gränsveterinär och laboratorieundersökningar i anslutning till dessa uppbärs följande avgifter.

Avgifter enligt denna bilaga uppbärs även för kontroller som en gränsveterinär utför i frilager, friområden, tullager och lager för provianteringslivsmedel.

På importörens begäran kan två eller fler gränsveterinärintyg utfärdas för ett parti som kontrolleras. Då anses partiet när avgiften fastställs vara delat i flera partier så, att det finns lika många partier som gränsveterinärintyg.

1 Animaliska livsmedel

Grunden för avgiften är den sammanlagda vikten av de livsmedel som ingår i det parti som kontrolleras. Ett parti består av livsmedel för vilka det finns ett gemensamt hälsointyg.

1.1 Grundavgift

Livsmedlens vikt	€
högst 100 kg	80
101 – 1 000 kg	110
1 001 – 10 000 kg	160
10 001 – 20 000 kg	220
20 001 – 30 000 kg	270

1.2 Om vikten överstiger 30 000 kg, uppbärs för andra livsmedel än fiskeriprodukter, förutom en grundavgift om 270 euro, 5 euro för varje 1 000 kg som överstiger 30 000 kg.

1.3 För fiskeriproduktspartier som väger mer än 30 000 kg uppbärs en avgift i enlighet med punkt 1.2. upp till 100 000 kg och för varje ytterligare 1 000 kg dessutom

1.3.1 beträffande fiskeriprodukter som inte har undergått någon beredning, med undantag för urtagning, 1,5 euro och

1.3.2. beträffande andra fiskeriprodukter 2,5 euro.

2 Andra produkter än livsmedel som omfattas av den veterinära gränskontrollen

För andra animaliska produkter än livsmedel uppbärs 110 euro i kontrollavgift för det första partiet och 27 euro per parti för de därpå följande partier som kontrolleras samtidigt.

För skinn, hudar, hö och halm uppbärs 80 euro i kontrollavgift för det första partiet och 27 euro per parti för de därpå följande partier som kontrolleras samtidigt.

Ett parti består av produkter för vilka det finns ett gemensamt hälsointyg.

3 Levande djur

Avgifter enligt denna punkt uppbärs för kontroller enligt lagen om veterinär gränskontroll, för djurskyddskontroller enligt 30 och 31 § förordningen om transport av djur och för exportbidragskontroller.

3.1 Veterinär gränskontroll samt djurskyddskontroll enligt 30 § förordningen om transport av djur som utförs i anslutning till denna (importkontroll):

3.1.1 För varje djur som kontrolleras uppbärs 70 euro, om inte något annat följer av punkt 3.1.2.

3.1.2 För gnagare, fåglar, fiskar, kräddjur, insekter och andra motsvarande mindre djur uppbärs sammanlagt 80 euro i kontrollavgift för djur som kontrolleras samtidigt.

3.2 För djurskyddskontroller enligt 31 § förordningen om transport av djur (exportkontroller) och för exportbidragskontroller uppbärs 110 euro per timme i kontrollavgift.

3.3 För sådana kontroller som en gränsveterinär enligt jord- och skogsbruksministeriets beslut om veterinära gränskontroller av djur (1236/1996) utför på djur som inte omfattas av den egentliga veterinära gränskontrollen (t.ex. hundar och katter som importerats för att hållas som sällskapsdjur) uppbärs 80 euro per kontroll.

4. Dokument- och indentitetskontroller samt intyg

4.1 Om en kontroll i enlighet med bestämmelserna om veterinär gränskontroll gäller enbart importhandlingarna, uppbärs 55 euro per parti i kontrollavgift. Om kontrollen utöver dokumentkontrollen omfattar identitetskontroll, uppbärs för identitetskontrollen ytterligare 55 euro per parti.

4.2. Om ett parti enbart genomgår en dokumentkontroll eller en identitetskontroll av den orsaken att frekvensen av identitetskontroller eller fysiska kontroller har minskats enligt bestämmelser eller anvisningar som jord- och skogsbruksministeriet meddelat, uppbärs en kontrollavgift i enlighet med punkterna 1—3.

4.3 För intyg av gränsveterinärer som utfärdas för partier som levereras från ett lager för provianteringslivsmedel uppbärs 18 euro per intyg för det första intyget och 1,8 euro för de följande intygen som utfärdas samtidigt. Detta gäller även övriga intyg som gränsveterinären utfärdar, om inte något annat bestäms i denna förordning.

5. Kontroller som är mer tidskrävande än normalt

Om en kontroll i enlighet med punkterna 1—4 är mer tidskrävande än normalt, till exempel på grund av att partiet kontrolleras vid flera olika tillfällen, av skäl som beror på importören, uppbärs 110 euro per timme utöver avgifterna enligt punkterna 1—4.

Om det vid kontrollen konstateras att det finns grundad anledning att betvivla partiets hygieniska kvalitet eller om att införseln kan misstänkas medföra fara för djursjukdomars spridning, uppbärs av importören de kostnader som föranleds av undersökningar till följd av detta.

6. Höjning av avgift

Den kontrollavgift som enligt denna förordning uppbärs för kontroller som på begäran av importören eller exportören utförs på nedan nämnda tider höjs i enlighet med följande:

6.1 kontroll som utförs mellan kl. 17.00 och 22.00: höjningen av avgiften är 50 % och

6.2 kontroll som utförs mellan kl. 22.00 och 8.00 eller på söndagar eller allmänna högtids- eller fridagar: höjningen av avgiften är 100 %.

Avgifterna enligt denna förordning uppbärs till dubbelt belopp om begäran om kontroll eller den förhandsanmälan som förutsätts för kontrollen inte har gjort inom utsatt tid.

Nr 833

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande**om jord- och skogsbruksministeriets förordning om kvalitetskraven på malkorn i stödet för malkorn som betalas som nationellt stöd för växtodling under regleringsåret 2001/2002**

Utfärdat i Helsingfors den 28 september 2001

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	JSM:s föreskrifts- samling nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om kvalitetskraven på malkorn i stödet för malkorn som betalas som nationellt stöd för växtodling under regleringsåret 2001/2002	73/01	28.9.2001	3.10.2001

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, (Mariegatan 23, Helsingfors) PB 310, 00023 Statsrådet, telefon (09) 5765 111.

Helsingfors den 28 september 2001

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Överinspektör *Juha Vanhatalo*